

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody ve výměře 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců a nad obžalovanou se vyslovuje dohled probačního úředníka**

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav odpovídající popisu skutku uvedeného ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná při hlavním líčení uvedla, že je pravdou, že za období od 1. 11. 2022 do 17. 4. 2023 nehradila výživné na svou nezletilou [REDAKCE], a to z důvodu, že jí prakticky nezbývalo po zaplacení nájemného nic na živobytí. O povinnosti hradit výživné a jeho výši ví, s [REDAKCE] se nestýká, vídá ji pouze tehdy, když je [REDAKCE] u její matky. Od [REDAKCE] do současnosti pracuje v [REDAKCE], má příjem cca 13 000 Kč, dále si přivydělává na brigádách cca 3 000 – 4 000 Kč měsíčně. Za nájem bytu [REDAKCE] zaplatí měsíčně 15 000 Kč, tento hradí sama. Levnější nájemní byt se [REDAKCE] sehnat nedá. Je jí známo, že [REDAKCE] má náklady na své životní potřeby. Neví o tom, že jí aktuálně běží zkušební doba podmíněného odsouzení, je jí však známo, že má vykonávat trest obecně prospěšných prací, tento ještě vykonávat nezačala. Je však ochotna se podrobovat dohledu probačního úředníka a spolupracovat s ním. Vyživovací povinnost na dceru u zaměstnavatele hlásila.
3. Z výpovědi svědka [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaná za období od 1. 11. 2022 do 17. 4. 2023 neuhradila na výživném na svou nezletilou dceru [REDAKCE] ničeho, o tuto nejeví zájem a nestýká se s ní. Byť svědek obžalovanou k úhradě výživného vyzýval, tato na jeho výzvy nereagovala. S dcerou bydlí v rodinném domě u rodičů, tato nouzí netrpí. Dcera má [REDAKCE], dojíždí s ní k lékaři [REDAKCE], musí při hrách [REDAKCE], to však není žádný podstatný výdaj. Dcera musí nosit kvalitní boty, aby [REDAKCE], s čímž jsou spojeny vyšší výdaje. Jinak má běžné potřeby odpovídající jejímu věku, chodí do mateřské školky, kde má svědek nastavené inkaso na částku 1 500 Kč měsíčně. Exekučně zatím výživné nevymáhal, neboť se domníval, že obžalovaná bude výživné hradit.
4. Soud ve věci provedl listinné důkazy, z nichž za stěžejní považuje zejména následující důkazy.
5. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích, ze dne [REDAKCE], s nabytím právní moci dne [REDAKCE] bylo prokázáno, že nezletilá byla svěřena do péče otce a obžalované byla uložena povinnost hradit výživné na nezletilou [REDAKCE] ve výši 1 200 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce. Rodným listem (č.l. 20) bylo prokázáno, že obžalovaná je matkou [REDAKCE]
6. K osobě obžalované bylo zjištěno následující. Z opisu z evidence rejstříku trestů (č.l. 61) plyne, že obžalovaná byla [REDAKCE] soudně trestána, a to vždy pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Ve věci vedené nadepsaným soudem pod sp.zn. [REDAKCE] jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 18 měsíců, tj. do [REDAKCE] a ve věci vedené nadepsaným soudem pod sp.zn. [REDAKCE] jí byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin (č.l. 27), který dosud nezačala vykonávat, s Probační a mediační službou nespolečně pracovala a ve věci byl podán návrh na přeměnu tohoto trestu v trest nepodmíněný (srov. č.l. 29 a dále spis nadepsaného soudu sp. zn. [REDAKCE]), kdy je ve věci nařízeno veřejné zasedání na den [REDAKCE]. Nebyla postihnuta pro přestupek, jsou proti ní vedeny celkem [REDAKCE] exekuce, není

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

- držitelkou [REDACTED] a nemá žádný majetek. Od [REDACTED] je zaměstnána u [REDACTED]. Není poživatelkou žádné dávky poskytované úřadem práce ani poživatelkou žádných dávek poskytovaných ze strany správy sociálního zabezpečení.
7. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
 8. Soud má za prokázané, že se obžalovaná dopustila skutku kladeného jí podaným návrhem na potrestání za vinu s tím, že soud na základě provedeného dokazování oproti podanému návrhu na potrestání pouze upřesnil popis skutku uvedeného ve výrokové části rozsudku, to vše při zachování totožnosti skutku.
 9. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda v době uvedené ve výrokové části rozsudku existovala vyživovací povinnost obžalované k její dceři [REDACTED], zda tato nezanikla, a pokud nezanikla, v jaké byla výši. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že vyživovací povinnost obžalované k její dceři v rozhodné době, tedy době uvedené ve výrokové části rozsudku, trvala, a v této době nebyl žádný důvod, který by znamenal zánik této povinnosti. V rozhodné době byla nezletilá [REDACTED]. Počátek běhu skutku uvedeného ve výrokové části rozsudku je stanoven dnem 1. 11. 2022, neboť z výpovědi svědka [REDACTED], otce nezletilé, vyplynulo, že výživné za měsíc říjen bylo obžalovanou uhrazeno. Počínaje 1. 11. 2022 do 17. 4. 2023, kdy byl obžalované doručen návrh na potrestání v této trestní věci, pak obžalovaná, jak shodně uvedla ona i svědek [REDACTED], neuhradila na výživném ničeho. Uvedeným časovým obdobím je z trestněprávního hlediska v této trestní věci pak vymezena doba, po kterou obžalovaná výživné nehradila.
 10. Soud se dále zabýval tím, jaká je výše vyživovací povinnosti obžalované k její dceři. Výše výživného byla v daném případě stanovena opatrovnickým rozsudkem specifikovaným shora. Soud přitom zkoumal, zda bylo v silách obžalované, jejích schopnostech, majetkových poměrech a jejích možnostech v rozhodné době výživné ve výši, jak bylo stanoveno opatrovnickým rozsudkem, hradit. Příjem obžalované dle její vyjádření je v souhrnu cca 16 000 – 17 000 Kč měsíčně. Za těchto okolností je výživné stanovené shora citovaným opatrovnickým rozsudkem zcela odpovídající kritériím uvedeným v § 913 a § 915 občanského zákoníku a bylo v silách, možnostech, schopnostech a majetkových poměrech obžalované výživné ve výši 1 200 Kč na nezletilou [REDACTED] hradit.
 11. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaná dopustila skutku uvedeného ve výrokové části rozsudku. Obžalovaná doznala, že se předmětného skutku dopustila, její doznání pak koresponduje jednak s výpovědí svědka [REDACTED], který uvedl, že za inkriminované období neuhradila obžalovaná na výživném na nezletilou [REDACTED] ničeho, a jednak s důkazy listinnými, jimiž byla prokázána aktuální úprava výše výživného stanovená opatrovnickým rozsudkem a skutečnost, že obžalovaná je matkou nezletilé [REDACTED]. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem tak obžalovaná na výživném za posuzované období dluží na nezletilou [REDACTED] částku ve výši 7 200 Kč. Soud tak shrnuje, že provedené důkazy jsou ve vzájemném souladu, a není tak pochybností o tom, že uvedený skutkový děj se takto skutečně odehrál.
 12. Po právní stránce soud právně kvalifikoval skutek obžalované jako přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat svou nezletilou dceru po dobu delší než 4 měsíce. Po subjektivní stránce jednala obžalovaná v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť věděla při svém počínání, že může způsobit porušení zájmu její nezletilé dcery

spočívajícího v jejím nároku na výživu vyplývajícím z příslušných ustanovení občanského zákoníku, a s takovým porušením byla i srozuměna.

13. Soud se při svém rozhodování dále zabýval otázkou subsidiarity trestní represe, kdy dospěl k závěru, že jednání obžalované je natolik společensky škodlivé, že ji nelze postihnout mírnějšími mimotrestními prostředky. To vyplývá zejména ze způsobených následků tohoto činu.
14. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
15. U obžalované soud shledal polehčující okolnost spočívající v jejím doznání a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, jakož dále kratší dobu páchaní předmětného přečinu. U obžalované soud shledal naopak přitěžující okolnost spočívající v její trestní minulosti, kdy byla opakovaně soudně trestána pro totožnou trestnou činnost, pro kterou je odsuzována nyní. Je tedy speciální recidivistkou. Aktuálně se nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení pro tentýž přečin a dále má povinnost vykonávat trest obecně prospěšných prací, jenž jí byl uložen rovněž za tentýž přečin, pro který je odsuzována nyní. K výkonu trestu obecně prospěšných prací se však do značné míry staví laxně a dosud z něj nic nevykonala.
16. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, jakož s ohledem na osobu obžalované, existenci polehčujících i přitěžujících okolností a snaze obžalované stabilizovat svou životní situaci a pracovat, což jí umožní mít příjem z pracovní činnosti, a tím dostát své povinnosti hradit výživné, jakož jí deklarovanou připravenost spolupracovat s probačním úředníkem, dospěl soud k závěru, že na obžalovanou lze ještě působit trestem nespojeným s přímým výkonem odnětí svobody. Nutno také konstatovat, že uložení nepodmíněného trestu by dle přesvědčení soudu bylo v daném případě navíc v rozporu s § 55 odst. 2 posl. věta tr. zákoníku. Soud proto obžalované ukládal trest odnětí svobody, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu a nad obžalovanou stanovil dohled probačního úředníka. Při stanovení výše trestu soud vycházel z trestní sazby určené zákonem v § 196 odst. 1 trestního zákoníku s trestní sazbou do 1 roku. S ohledem na shora uvedené, osobu obžalované, charakter spáchané trestné činnosti a její následky, soud ukládal obžalované trest v jedné polovině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 6 měsíců. Jeho výkon přitom s ohledem na vše shora uvedené podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 18 měsíců, tedy v jedné osmině zákonné výměry. Současně soud nad obžalovanou vyslovil dohled probačního úředníka. Ten bude zejména obžalovanou vést k tomu, aby řádně hradila výživné. Takto stanovená výše trestu přitom odpovídá všem zákonným shora uvedeným kritériím a soud má tento trest za dostatečný. Tento trest i jeho výměra budou současně do budoucna pro obžalovanou dostatečným ponaučením, aby se pro příště páchaní trestné činnosti vyvarovala.
17. **Soud zdůrazňuje, že je nezbytné, aby obžalovaná nadále vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři hradila, řádně spolupracovala s probačním úředníkem, stejně tak, aby řádně vykonávala trest obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. V opačném případě obžalované hrozí přeměna těchto trestů v trest nepodmíněný.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

18.S nárokem na náhradu škody se do trestního řízení připojil zákonný zástupce nezl. poškozené [REDAKCE]. O jeho nároku soud nerozhodoval, neboť ve smyslu § 206 odst. 4 tr. řádu ve spojení s § 44 odst. 3 tr. řádu rozhodl, že [REDAKCE] není oprávněn v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 38 T 25/2023 uplatňovat nárok na náhradu škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 19. dubna 2023

JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová